

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Τριάντα

Η Ωρα του Φόβου

Jeff Pippenger

2023-12-25

Ο φόβος του Βαλτάσαρ μπροστά στη μυστηριώδη γραφή δεν αφορά μόνο τον θάνατό του και το τέλος της έκτης βασιλείας της προφητείας της Αγίας Γραφής, αλλά και το σημείο της προφητικής ιστορίας κατά το οποίο ο φόβος καταλαμβάνει τους βασιλείς της γης. Ο φόβος τους προκαλείται από τον «ανατολικό άνεμο» του Ισλάμ. Ο φόβος τους είναι ως γυνή ωδίνουσα, υποδεικνύοντας έτσι έναν προοδευτικώς αυξανόμενο πόνο, ο οποίος έρχεται με ολοένα και μεγαλύτερη ταχύτητα. Ο φόβος αρχίζει κατά την «ώρα» του συμποσίου του Βαλτάσαρ, μολονότι αρχικώς είχε εμφανισθεί στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Από τότε και έπειτα οι άνεμοι αρχίζουν να διαφεύγουν μέσα από τα χέρια των τεσσάρων αγγέλων που τους συγκρατούν κατά τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο θρήνος για την Τύρο, τον οποίο προσδιορίζει ο Ιεζεκιήλ, ορίζει την Τύρο θέτοντας το προφητικό ερώτημα: «Ποία πόλις είναι ως η Τύρος, ως η κατεστραμμένη εν μέσω της θαλάσσης;»

Τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεῖς ἔψαλλον περὶ σοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ σου· καὶ ἐπληρώθης, καὶ ἐδοξάσθης σφόδρα ἐν μέσῳ τῶν θαλασσῶν. Οἱ κωπηλάται σου σὲ ἔφεραν εἰς ὕδατα πολλὰ· ὁ ἄνεμος ὁ ἀνατολικὸς σὲ συνέτριψεν ἐν μέσῳ τῶν θαλασσῶν. Ὁ πλοῦτός σου, καὶ αἱ ἀγοραί σου, τὸ ἐμπόριόν σου, οἱ ναυταὶ σου, καὶ οἱ κυβερνήται σου, οἱ ἀλειφαταὶ σου, καὶ οἱ πραγματευόμενοι τὸ ἐμπόριόν σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου σου οἱ ἐν σοί, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἢ ἐν μέσῳ σου, πεσοῦνται εἰς μέσον τῶν θαλασσῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου. Αἱ περιοχαὶ θέλουσι σεισθῆ ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς τῶν κυβερνητῶν σου. Καὶ πάντες οἱ χειριζόμενοι τὴν κώπην, οἱ ναῦται, καὶ πάντες οἱ κυβερνήται τῆς θαλάσσης, θέλουσι καταβῆ ἀπὸ τῶν πλοίων αὐτῶν, θέλουσι σταθῆ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ θέλουσιν ἀκουσθῆ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐναντίον σου, καὶ θέλουσι κράξει πικρῶς, καὶ θέλουσι ρίψει χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, θέλουσι κυλισθῆ ἐν τῇ σποδῷ· καὶ θέλουσιν ἐκχυρίσει ἑαυτοὺς τελείως διὰ σέ, καὶ θέλουσι ζωσθῆ σάκκου, καὶ θέλουσι κλαύσει διὰ σέ ἐν πικρία καρδίας καὶ ἐν πικρῷ θρήνῳ. Καὶ ἐν τῷ θρήνῳ αὐτῶν θέλουσιν ἀναλάβει θρήνον διὰ σέ, καὶ θέλουσι θρηνήσει ἐπὶ σέ, λέγοντες· Ποία πόλις ὅμοια πρὸς τὴν Τύρον, ὡς ἡ ἠφανισμένη ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης; Ὅτε τὰ ἐμπορεύματά σου ἐξήρχοντο ἐκ τῶν θαλασσῶν, ἐχόρταζες λαοὺς πολλοὺς· ἐπλούτιζες τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς ἐκ τοῦ πλήθους τοῦ πλούτου σου καὶ τοῦ ἐμπορίου σου. Ἐν τῷ καιρῷ καθ' ὃν συντριβήσῃ ὑπὸ τῶν θαλασσῶν ἐν τοῖς βάθεσι τῶν ὑδάτων, τὸ ἐμπόριόν σου καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἢ ἐν μέσῳ σου θέλουσι πέσει. Πάντες οἱ κάτοικοι τῶν νήσων θέλουσιν ἐκπλαγῆ διὰ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι φοβηθῆ σφόδρα, θέλουσι ταραχθῆ κατὰ τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Οἱ ἔμποροι μεταξὺ τῶν λαῶν θέλουσι συρίζει ἐπὶ σέ· θέλεις γίνεσθαι φρίκη, καὶ δὲν θέλεις ὑπάρχει πλέον εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰεζεκιήλ 27:25–36.

Ἡ Τύρος εἶναι ἡ πόλις, ἡ βασιλεία, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ ἔμποροι τῆς γῆς θρηνοῦν πικρῶς, καὶ κατόπιν ἐρωτοῦν· «ποία πόλις εἶναι ὅμοια με τὴν Τύρον;» Τοῦτο πράττουν ἐν τῷ «καιρῷ» ὅτε ἡ πόλις συντρίβεται ἐν τῇ θαλάσσει. Στὸ δέκατο ὄγδοο κεφάλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως, ἡ πόρνη τῆς

Τύρου, ἥτις εἶναι ἡ πόρνη τῆς Ῥώμης, ἥτις ἐπόρνευσε μετὰ τῶν βασιλέων τῆς γῆς καὶ προσδιορίζεται ὡς ἐκείνη ἡ μεγάλη πόλις, τῆς ὁποίας ἡ κρίσις ἔρχεται ἐν μιᾷ ὥρᾳ καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Αὕτη εἶναι ἡ πόλις ἡ ὁποία ἐγείρει τὸ προφητικὸ ἐρώτημα ἀπὸ τοὺς θρηνοῦντας βασιλεῖς καὶ ἐμπόρους.

Διὰ τοῦτο, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θὰ ἔλθουν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ θὰ κατακαῖ ὀλοτελῶς ἐν πυρί· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ κρίνων αὐτήν. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἵτινες ἐπόρνευσαν καὶ ἔζησαν ἐν τρυφῇ μετ' αὐτῆς, θὰ θρηνήσουν δι' αὐτήν καὶ θὰ κόψουν δι' αὐτήν, ὅταν ἴδουν τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς, ἰστάμενοι μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά! διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου. Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς θὰ κλαύσουν καὶ θὰ πενθήσουν δι' αὐτήν· διότι οὐδεὶς ἀγοράζει πλέον τὸ ἐμπόρευμα αὐτῶν· ἐμπόρευμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθων πολυτίμων καὶ μαργαριτῶν, καὶ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ σσηκικοῦ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου πολυτιμοτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιννάμωμον καὶ ἀρώματα καὶ μύρα καὶ λίβανον, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον, καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππους καὶ ἀμάξας, καὶ δούλους, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. Καὶ οἱ καρποὶ τοὺς ὁποίους ἐπεθύμησεν ἡ ψυχὴ σου ἀπῆλθαν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐκλεκτὰ καὶ λαμπρὰ ἀπόλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ δὲν θὰ τὰ εὐρίσκης πλέον οὐδόλως. Οἱ ἔμποροι τούτων, οἵτινες ἐπλούτησαν ἀπ' αὐτῆς, θὰ σταθοῦν μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, καὶ λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδεδυμένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεκοσμημένη μετὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτίμων καὶ μαργαριτῶν! Διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἠφανίσθη τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης πλοίου, καὶ πᾶς ὁ ὄμιλος ἐπὶ τῶν πλοίων, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται τὴν θάλασσαν, ἐστάθησαν μακρόθεν, καὶ ἔκραζον ὅταν ἔβλεπον τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς, λέγοντες· Ποία πόλις εἶναι ὁμοία μετὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην; Καὶ ἔβαλαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῆς! διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. Ἀποκάλυψις 18:8–19.

Ἡ αποσφράγιση τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ περιλαμβάνει τὸ μήνυμα τῆς Μεσονυκτίου Κραυγῆς. Το μήνυμα ἐκεῖνο εἶναι ἡ δευτέρα προφητεία τοῦ Ἰεζεκιήλ τριάντα ἐπτὰ, ἡ ὁποία ἐπαναφέρει στὴ ζωὴ ὡς ἰσχυρὸ στράτευμα τὰ νεκρὰ ξηρὰ οστά που κείτονταν στὶς οδοὺς ἐπὶ τρεισήμισι ἡμέρες. Το μήνυμα ἐκεῖνο εἶναι τὸ μήνυμα που περιλαμβάνει τὴν ἀλήθεια ὅτι τὸ Ἰσλάμ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ὁ Κύριος χρησιμοποιοῖ γιὰ νὰ ἐπιφέρει ἐκτελεστικὴ κρίση ἐπὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν λόγω τῆς ἐπιβολῆς τῆς Κυριακῆς. Ἡ κρίση ἐκείνη καταφθάνει κατὰ τὴν «ὥρα» τοῦ μεγάλου σεισμοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἐπίσης ἡ «ὥρα» κατὰ τὴν ὁποία ἡ γραφὴ ἐμφανίσθηκε ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ Βαλτάσαρ. Ἡ γραφὴ προκάλεσε τὸν φόβο, ὁ ὁποῖος παριστάνεται ὡς κυριεύων πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἐμπόρους, ὅταν ἡ οικονομικὴ δομὴ τοῦ πλανήτη γῆ καταλύεται ἀπὸ τὸν «ανατολικὸ ἀνεμο» τοῦ Ἰσλάμ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν παρεισφρήσει κρυφίως στὸ βασίλειο τοῦ Βαλτάσαρ, διὰ τοῦ παραμελημένου κατωτέρου «τείχους» πρὸς νότον.

Ἡ «πόλη» ἡ βασιλεία, γιὰ τὴν ὁποία θρηνοῦν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἔμποροι καὶ λέγουν: «ποία πόλις εἶναι ὁμοία μετὰ τὴν μεγάλη πόλη;», εἶναι ἡ βασιλεία τῆς πόρνης τῆς Τύρου, ἡ ὁποία τότε ἀδει τὰ ἄσπατά τῆς καὶ πορνεύει με αὐτοὺς ακριβῶς τοὺς βασιλεῖς. Ὅλοι οἱ προφῆτες ὁμιλοῦν περὶ τοῦ

τέλους του κόσμου και συμφωνούν μεταξύ τους, ώστε οι έμποροι του Ιεζεκιήλ είναι οι ίδιοι έμποροι της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο δεκαοκτώ. Τρεις φορές, στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, θρηνούν λέγοντας «ουαί, ουαί», καθώς η μεγάλη πόλη και η χρηματοοικονομική δομή του πλανήτη γη καταρρίπτονται. Η ελληνική λέξη που αποδίδεται ως «ουαί» στο χωρίο αυτό είναι ακριβώς η ίδια λέξη που αποδίδεται τρεις φορές στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο οκτώ και εδάφιο δεκατρία, όπου εκεί μεταφράζεται με διαφορετική αγγλική λέξη.

Και είδα, και άκουσα έναν άγγελο να πετά στο μεσουράνημα, λέγοντας με δυνατή φωνή:
Ουαί, ουαί, ουαί στους κατοίκους της γης, εξαιτίας των υπολοίπων ήχων της σάλπιγγας των τριών αγγέλων, οι οποίοι μέλλουν ακόμη να σαλπίσουν! Αποκάλυψη 8:13.

Οι βασιλείς και οι έμποροι θρηνούν για την καταστροφή της οικονομίας του κόσμου με τὰ λόγια «άλι, αλί», που σημαίνει «ουαί, ουαί», και τὸ «Οὐαί» εἶναι σύμβολο τοῦ Ἰσλάμ. Ὁ φόβος ποὺ κυριεύει τὸν Βαλτάσαρ καὶ τοὺς ἄρχοντες του ὅταν ἡ γραφή ἐμφανίζεται ἐπάνω στὸν τοῖχο, εἶναι ὁ φόβος ποὺ προκαλεῖται ὅταν ἡ οικονομικὴ δομὴ τοῦ πλανήτη γῆ καταστρέφεται ἀπὸ συνεχιζόμενες ἐπιθέσεις ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ, τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς χρησιμοποιεῖ ὡς τὸ προνοιακὸ Του ἐργαλεῖο γιὰ νὰ ἐπιφέρει τὴν ἐκτελεστικὴ Του κρίση ἐπάνω σὲ ἐκείνους ποὺ πίνουν τὸν οἶνον τῆς Βαβυλῶνος, δηλαδὴ τὴν ἐπιβολὴ τῆς Κυριακῆς. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια ἀποτελεῖ τὸ θέμα τοῦ «φορτίου» τοῦ Ἡσαΐα εἴκοσι τρία περὶ τῆς πόρνῆς «Τύρου».

Προφητεία περὶ Τύρου. Θρηνεῖτε, πλοῖα τῆς Θαρσεῖς· διότι ἐρημώθηκε, ὥστε δὲν ὑπάρχει οἰκία, οὔτε εἰσοδος· ἀπὸ τῆ γῆ των Χεττιεῖμ ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτοῦς. Σιωπάτε, κάτοικοι τῆς νήσου· συ, τὴν ὁποίαν ἐπλούτισαν οἱ ἔμποροι τῆς Σιδῶνος, ποὺ διαβαίνουν τὴν θάλασσαν. Καὶ διὰ μέσου πολλῶν υδάτων ὁ σπόρος τοῦ Σηχώρ, ὁ θερισμὸς τοῦ ποταμοῦ, εἶναι τὸ εἰσόδημά τῆς· καὶ αὐτὴ εἶναι ἀγορὰ ἐθνῶν. Εντράπητι, Σιδῶν· διότι ἡ θάλασσα ἐλάλησε, τὸ οὐρῶμα τῆς θαλάσσης, λέγουσα· Δὲν ὠδίνω, οὔτε γεννῶ τέκνα, οὔτε ἀνατρέφω νέους, οὔτε ἀναθρέφω παρθένους. Ὅπως κατὰ τὴν ἀγγελίαν περὶ Αἰγύπτου, οὕτως θέλουσι καταληφθῆ ἀπὸ σφοδρὰν οδύνην κατὰ τὴν ἀγγελίαν περὶ Τύρου. Διαβήτε εἰς Θαρσεῖς· θρηνεῖτε, κάτοικοι τῆς νήσου. Εἶναι αὐτὴ ἡ εὐθύμος πόλις σας, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχαιότης εἶναι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων ἡμερῶν· οἱ ἴδιοι οἱ πόδες τῆς θέλουσι φέρεῖ αὐτὴν μακρὰν, διὰ νὰ παροικήση. Τὶς ἐσχεδίασε τούτο κατὰ τῆς Τύρου, τῆς στεφανοφόρου πόλεως, τῆς ὁποίας οἱ ἔμποροι εἶναι ἄρχοντες, τῆς ὁποίας οἱ πραγματευταῖ εἶναι οἱ ἐνδοξοὶ τῆς γῆς; Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ἐβουλεύθη, διὰ νὰ ἀτιμάσῃ τὴν υπερηφάνειαν πάσης δόξης καὶ νὰ καταστήσῃ καταφρονημένους πάντας τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς. Διέλθε τὴν γῆν σου ὡς ποταμὸς, θύγατερ τῆς Θαρσεῖς· δὲν ὑπάρχει πλέον ἰσχὺς. Εξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ἐσάλευσε τὰ βασίλεια· ὁ Κύριος ἐδῶσε πρόσταγμα κατὰ τῆς ἐμπορικῆς πόλεως, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ οὐρῶματα αὐτῆς. Καὶ εἶπε· Δὲν θέλεις πλέον ευφραίνεσθαι, συ ἡ καταθλιβομένη παρθένος, θύγατερ τῆς Σιδῶνος· σήκω, διάβα εἰς Χεττιεῖμ· καὶ ἐκεῖ ἀκόμη δὲν θέλεις ἔχει ἀνάπαυσιν. Ἰδοὺ ἡ γῆ των Χαλδαίων· ὁ λαὸς οὗτος δὲν ὑπῆρχε, ἐωσότου ὁ Ἀσσύριος ἰδρυσεν αὐτὴν διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐστήσαν τοὺς πύργους αὐτῆς, ἀνήγειραν τὰ ἀνάκτορα αὐτῆς· καὶ αὐτὸς ἔφερεν αὐτὴν εἰς ἐρείπωσιν. Θρηνεῖτε, πλοῖα τῆς Θαρσεῖς· διότι ἡ ἰσχὺς σας ἐρημώθηκε. Καὶ θέλει συμβῆ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι ἡ Τύρος θέλει λησμονηθῆ ἐβδομήκοντα ἔτη, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐνός βασιλέως· μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐβδομήκοντα ἐτῶν ἡ Τύρος θέλει ἀδει ὡς πόρνη. Λάβε κιθάραν, περιέρχου τὴν πόλιν, συ πόρνη λησμονημένη· παίξε γλυκέως, ἄσον πολλὰ ἄσματα, διὰ νὰ σε

ενθυμηθούν. Και θέλει συμβή μετά το τέλος των εβδομήκοντα ετών, ότι ο Κύριος θέλει επισκεφθή την Τύρον, και αυτή θέλει επιστρέψει εις το μίσθωμά της και θέλει πορνεύσει με όλα τα βασίλεια του κόσμου επί προσώπου της γης. Και το εμπόριον αυτής και το μίσθωμά της θέλουσιν είσθαι αγιότης εις τον Κύριον· δεν θέλουσι θησαυρισθή ουδέ αποταμιευθή· διότι το εμπόριον αυτής θέλει είσθαι διά τους κατοικούντας ενώπιον του Κυρίου, διά να τρώγωσιν εν αφθονία και διά ιματισμόν διαρκή. Ησαΐας 23:1-18.

Τα εβδομήντα έτη, τα οποία είναι ως «αι ημέραι ενός βασιλέως», παριστώνται διά της βασιλείας της Βαβυλώνας· διότι ο βασιλεύς είναι βασιλεία, και η κυριολεκτική Βαβυλών εβασίλευσεν επί εβδομήκοντα έτη. Τα εβδομήντα έτη της κυριολεκτικής Βαβυλώνας έληξαν κατά την «ώραν» καθ' ην η επιγραφή εφάνη επί των τοίχων της αιθούσης του συμποσίου του Βαλτάσαρ. Αυτήν ακριβώς την νύκτα εφονεύθη, υπό της δυνάμεως η οποία εισήλθε διά του «τοίχου» απαρατήρητος· διότι εώρταζε πίνοντας τον οίνον της Βαβυλώνας, ενώ η ορχήστρα του Ναβουχοδονόσορος έπαιζε την μουσικήν, και η πόρνη της Τύρου έψαλλε την γλυκείαν μελωδίαν, και ο αποστάτης Ισραήλ εχόρευε και προσεκύνει.

Τότε φόβος κατέλαβε όλους τους εμπλεκομένους, διότι ο Θεός είχε «βουλευθή κατά τής Τύρου» και είχε «προορίσει» «να μιάνει την ύπερηφανίαν πάσης δόξης, και να καταστήσει καταφρόνητους πάντας τους έντίμους τής γης». Ο Θεός, λοιπόν, «έσάλεισε τὰ βασίλεια» με τον «μέγαν σεισμόν» εκείνης τής «ώρας», διότι ο Θεός είχε «δώσει πρόσταγμα κατά του έμπορικου» βασιλείου, «να καταστρέψη τὰ όχυρώματα αυτού». Κατά την «ώρα» του φόβου για τον Βαλτάσαρ, οι βασιλείς και οι έμποροι άρχισαν να έρευνούν, για να κατανοήσουν το νόημα των πυρίνων λέξεων επάνω στον τοίχο. Ο θάνατος του Βαλτάσαρ πρόκειται να συμβή, αλλά εκείνη τη στιγμή είναι άκόμη ζωντανός. Γι' αυτό έζήτησε να κατανοήση τὰ μυστηριώδη λόγια και προσέφερε άμοιβές στους σοφούς, εάν μπορούσαν να έρμηνεύσουν τη γραφή, αλλά τουτο δεν ήδυνήθη να γίνη, διότι οι σοφοί τής Βαβυλώνας χρησιμοποιούν τη μεθοδολογία τής βιβλικής μελέτης, ή όποια ήταν παραχάραξη τής αληθείας. Τὰ μυστηριώδη λόγια είναι ως όρασις βιβλίου έσφραγισμένου.

Τότε εισήλθαν πάντες οι σοφοί του βασιλέως· αλλά δεν ηδυνήθησαν να αναγνώσουν την γραφήν, ούτε να φανερώσουν εις τον βασιλέα την ερμηνείαν αυτής. Τότε ο βασιλεύς Βαλτάσαρ εταράχθη σφόδρα, και η όψις αυτού ηλλοιώθη εν αυτώ, και οι μεγιστάνες αυτού εξεπλάγησαν. Η δε βασίλισσα, εξ αφορμής των λόγων του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού, εισήλθεν εις τον οίκον του συμποσίου· και η βασίλισσα ελάλησε και είπε· Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα· ας μη σε ταράττωσιν οι λογισμοί σου, και ας μη αλλοιούται η όψις σου· υπάρχει άνθρωπος εν τη βασιλεία σου, εν τω οποίω είναι πνεύμα αγίων θεών· και εν ταις ημέραις του πατρός σου φως και σύνεσις και σοφία, ως η σοφία των θεών, ευρέθησαν εν αυτώ· τον οποίον ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου, ο βασιλεύς, λέγω, ο πατήρ σου, κατέστησε αρχηγόν των μάγων, αστρολόγων, Χαλδαίων και μάντεων· επειδή πνεύμα εξάίρετον, και γνώσις, και σύνεσις, ερμηνεία ενυπνίων, και εξήγησις αινιγμάτων, και λύσις αποριών, ευρέθησαν εις αυτόν τον Δανιήλ, τον οποίον ο βασιλεύς ωνόμασε Βαλτασάσαρ· τώρα λοιπόν ας προσκληθή ο Δανιήλ, και αυτός θέλει φανερώσει την ερμηνείαν. Τότε ο Δανιήλ εισήχθη ενώπιον του βασιλέως. Και ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τον Δανιήλ· Σου είσαι εκείνος ο Δανιήλ, όστις είσαι εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, τον οποίον ο βασιλεύς ο πατήρ μου έφερεν εκ της Ιουδαίας; Έκουσα δε περί σου, ότι πνεύμα θεών είναι εν

σοι, και ότι φως και σύνεσις και σοφία εξάίρετος ευρέθησαν εν σοι. Και τώρα οι σοφοί, οι αστρολόγοι, εισήχθησαν ενώπιόν μου, διά να αναγνώσωσι την γραφήν ταύτην και να μου φανερώσωσι την ερμηνείαν αυτής· αλλ' δεν ηδυνήθησαν να δείξωσι την ερμηνείαν του πράγματος. Εγώ όμως ήκουσα περί σου, ότι δύνασαι να δώσεις ερμηνείας και να λύεις απορίας· τώρα λοιπόν, εάν δυνηθής να αναγνώσεις την γραφήν και να μου φανερώσεις την ερμηνείαν αυτής, θέλεις ενδυθή πορφύραν, και χρυσή άλυσος θέλει τεθή περί τον τράχηλόν σου, και θέλεις είσθαι ο τρίτος άρχων εν τη βασιλεία. Δανιήλ 5:8-16.

Η βασίλισσα στο παλάτι δεν ήταν η σύζυγος του Βαλτάσαρ, αλλά η βασίλισσα του παππού του, και γνώριζε ποιος μπορούσε να διαβάσει τη γραφή στον τοίχο. Υπήρχε μια εκκλησία (διότι μια γυναίκα είναι, προφητικώς, εκκλησία) μέσα στο βασίλειο, η οποία γνώριζε ποιος μπορούσε να κατανοήσει τα μυστήρια του Θεού.

«Υπήρχε στο ανάκτορο μία γυναίκα σοφότερη από όλους αυτούς,—η βασίλισσα, η γιαγιά του Βαλτάσαρ. Μέσα σε αυτή την κρίσιμη περίσταση απήθυνε προς τον βασιλιά λόγια που έστειλαν μια ακτίνα φωτός μέσα στο σκοτάδι. “Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα,” είπε, “ας μη σε ταράσσουν οι σκέψεις σου, μήτε ας αλλοιωθεί η όψη σου. Υπάρχει άνθρωπος εν τη βασιλεία σου, εν τω οποίω είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και εν ταις ημέραις του πατρός σου ευρέθη εν αυτώ φως και σύνεσις και σοφία, ως η σοφία των θεών· και ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ, ο πατήρ σου, ο βασιλεύς, λέγω, ο πατήρ σου, τον κατέστησε αρχηγόν των μάγων, αστρολόγων, Χαλδαίων και μάντεων· ...τώρα λοιπόν ας κληθεί ο Δανιήλ, και αυτός θα φανερώσει την ερμηνεία.”»

«Τότε έφέρθη ό Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως.» Καταβάλλοντας προσπάθεια να έγκρατευθῆ και να επιδείξη την έξουσίαν του, ό Βαλτάσαρ είπεν: «Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ό Δανιήλ, ό ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα, τὸν όποῖον ό βασιλεύς, ό πατήρ μου, ἔφερον ἐκ τῆς Ἰουδαίας; Καὶ ἤκουσα περὶ σοῦ ότι τὸ πνεῦμα τῶν θεῶν εἶναι ἐν σοὶ, καὶ ότι φῶς καὶ σύνεσις καὶ ἐξάίρετος σοφία εὐρίσκονται ἐν σοὶ.... Τώρα, ἐὰν δύνασαι νὰ ἀναγνώσῃς τὴν γραφήν καὶ νὰ μοι γνωστοποιήσῃς τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς, θὰ ἐνδυθῆς πορφύραν, καὶ χρυσεὴ ἄλυσος θὰ τεθῆ περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ θὰ εἶσαι ό τρίτος ἄρχων ἐν τῷ βασιλείῳ.»

«Ο Δανιήλ δεν κατελήφθη από δέος ενώπιον της παρουσίας του βασιλέως, ούτε συγχύσθηκε ή εκφοβίσθηκε από τα λόγια του. “Τα δώρα σου ας είναι εις σεαυτόν”, απεκρίθη, “και τας αμοιβάς σουδος εις άλλον· πλην εγώ θέλω αναγνώσει την γραφήν προς τον βασιλέα και θέλω φανερώσει εις αυτόν την ερμηνείαν. Ω βασιλεύ, ο ύπιστος Θεός έδωκεν εις τον Ναβουχοδονόσορα τον πατέρα σου βασιλείαν και μεγαλωσύνην και δόξαν και τιμήν.... Αλλ’ όταν η καρδιά αυτού υψώθη και το πνεύμα αυτού εσκληρύνθη εις υπερηφανίαν, κατεβιβάσθη από του βασιλικού αυτού θρόνου, και αφήρεσαν την δόξαν αυτού απ’ αυτού.... Και συ, ο υιός αυτού, Βαλτάσαρ, δεν εταπεινώσας την καρδίαν σου, καίτοι εγνώριζες πάντα ταύτα, αλλ’ επήρθης κατά του Θεού του ουρανού· και έφεραν έμπροσθέν σου τα σκεύη του οίκου Αυτού, και συ και οι μεγιστάνες σου, αι γυναίκες σου και αι παλλακαί σου, επίετε εν αυτοίς, και εδοξολόγησας τους θεούς τους αργυρούς και χρυσούς, τους χαλκούς, σιδηρούς, ξυλίλους και λιθίνους, οίτινες ούτε βλέπουσιν ούτε ακούουσιν ούτε γνωρίζουσι· και τον Θεόν, εις την χείρα του οποίου είναι η πνοή σου και του οποίου είναι πάσαι αι οδοί σου, δεν εδόξασας.”

«Αὕτη εἶναι ἡ γραφή ἢ γεγραμμένη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Οὐφαρσίν. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἑρμηνεία τοῦ πράγματος· Μενέ· Ὁ Θεὸς ἐμέτρησε τὴ βασιλεία σου καὶ ἔθεσε τέλος εἰς αὐτήν. Θεκέλ· Ἐξυγίσθης ἐν τῇ πλάστιγγι καὶ εὐρέθης ἔλλιπής. Περές· Ἡ βασιλεία σου διηρέθη καὶ ἐδόθη εἰς Μήδους καὶ Πέρσας.»

«Ὁ Δανιήλ δεν παρεξέκλινε ἀπὸ τὸ καθήκον του. Ἐθεσε ἐνώπιον του βασιλέως τὴν ἀμαρτία του, δείχνοντάς του τὰ διδάγματα ποὺ θα μπορούσε νὰ εἶχε ἀντλήσει, ἀλλὰ δεν τα εἶχε ἀντλήσει. Ὁ Βαλτάσαρ δεν εἶχε δώσει προσοχὴ στα γεγονότα ποὺ εἶχαν γι' αὐτὸν τόσο μεγάλη σημασία. Δεν εἶχε διαβάσει ορθῶς τὴν ἱστορία του πάππου του. Ἡ ευθύνη τῆς γνώσεως τῆς ἀλήθειας εἶχε τεθεῖ ἐπάνω του, ἀλλὰ τὸ πρακτικὸ μάθημα, τὸ ὁποῖο θα μπορούσε νὰ εἶχε μάθει καὶ σύμφωνα με τὸ ὁποῖο νὰ εἶχε ἐνεργήσει, δεν εἶχε ἐντυπωθεῖ στὴν καρδιά του· καὶ ἡ πορεία τῆς ἐνεργείας του ἐπέφερε τὸ βέβαιο ἀποτέλεσμα.»

«Αὐτὴ ἦταν ἡ τελευταία πανήγυρη καυχίσεως ποὺ τελέσθηκε ἀπὸ τὸν Χαλδαῖο βασιλιά· διότι Ἐκεῖνος ποὺ μακροθυμεῖ ἀπέναντι στὴ διαστροφή τοῦ ἀνθρώπου εἶχε ἐκφέρει τὴν ἀμετάκλητη ἀπόφαση. Ὁ Βαλτάσαρ εἶχε βαρέως ατιμάσει Ἐκεῖνον ποὺ τὸν εἶχε υψώσει ὡς βασιλιά, καὶ ἡ περίοδος τῆς δοκιμασίας του ἀφαιρέθηκε ἀπὸ αὐτόν. Ἐνῶ ὁ βασιλιάς καὶ οἱ εὐγενεῖς του βρισκόνταν στὸ ἀποκορύφωμα τῆς κραιπάλῃς τους, οἱ Πέρσες ἐξέτρεψαν τὸν Ευφράτη ἀπὸ τὴν κοίτη του καὶ εἰσήλθαν στὴν ἀφύλακτη πόλη. Καθὼς ὁ Βαλτάσαρ καὶ οἱ ἀρχόντες του ἔπιναν ἀπὸ τὰ ἱερά σκευὴ τοῦ Ἰεχωβά καὶ υμνοῦσαν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀπὸ ἄργυρο καὶ χρυσό, ὁ Κύρος καὶ οἱ στρατιῶτες του στέκονταν κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ παλατιοῦ. “Ἐκεῖνη τὴ νύχτα,” λέγει τὸ υπόμνημα, “ἐθανατώθη ὁ Βαλτάσαρ, ὁ βασιλιάς τῶν Χαλδαίων. Καὶ ὁ Δαρείος ὁ Μήδος ἔλαβε τὴ βασιλεία.”» Bible Echo, 2 Μαΐου 1898.

Ἐν μέσω τῆς κρίσεως, ἡ βασίλισσα (μία ἐκκλησία) ἀναγνώρισε ὅτι ὑπάρχει μία πηγὴ ἡ ὁποία δύναται νὰ προσδιορίσει τὸ «Μέλλον γιὰ τὴν Ἀμερικὴ». Ὁ Δανιήλ, γιὰ μία ἀκόμη φορὰ, στέκεται στὸν κλῆρο του γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὸν σκοπὸ του στὸ τέλος τῶν ἡμερῶν. Ἡ μαρτυρία του σημεῖο, ἡ ὁποία δόθηκε στὴν πύρινη κάμινο ἀπὸ τὸν Σεδράχ, τὸν Μισάχ καὶ τὸν Αβδνεαγῶ, δίδεται τώρα ἀπὸ τὸν Δανιήλ, καθὼς προσθέτει στὴ γραμμὴ τῆς ἀλήθειας ὅτι κατὰ τὴν «ὥρα» τῆς κρίσεως τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς, ἐκεῖνοι ποὺ ἐκπροσωποῦν τὸ σημεῖο θα ὀδηγηθοῦν ἐνώπιον τῶν κρατικῶν ἀρχῶν γιὰ νὰ δώσουν μαρτυρία περὶ τῆς ἀληθείας.

«Θα σας παραδώσουν σε συνέδρια, ... καὶ ἀκόμη ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θα ὀδηγηθεῖτε ἐξαιτίας Μου, γιὰ μαρτυρία πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὰ ἔθνη.» Κατὰ Ματθαῖον 10:17, 18, R. V. Ὁ διωγμὸς θα διαδώσει τὸ φῶς. Οἱ δούλοι τοῦ Χριστοῦ θα ὀδηγηθοῦν ἐνώπιον τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, ἀν δεν συνέβαινε αὐτό, ἴσως νὰ μὴ ἀκούγαν ποτέ τὸ εὐαγγέλιο. Ἡ ἀλήθεια ἔχει διαστρεβλωθεῖ ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἐχουν ἀκούσει ψευδεῖς κατηγορίες σχετικὰ με τὴν πίστη τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Συχνὰ τὸ μόνο μέσο με τὸ ὁποῖο μποροῦν νὰ γνωρίσουν τὸν ἀληθινὸ τῆς χαρακτῆρα εἶναι ἡ μαρτυρία ἐκείνων ποὺ ὀδηγοῦνται σὲ δίκη ἐξαιτίας τῆς πίστεώς τους. Κατὰ τὴν ἀνάκριση, αὐτοὶ καλοῦνται νὰ ἀποκριθοῦν, καὶ οἱ κριτές τους νὰ ἀκούσουν τὴ μαρτυρία ποὺ δίδεται. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ θα χορηγηθεῖ στους δούλους Του, ὥστε νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ἀνάγκη τῆς περιστάσεως. «Θα σας δοθεῖ», λέγει ὁ Ἰησοῦς, «ἐκεῖνη ἀκριβῶς τὴν ὥρα τι νὰ λαλήσετε· διότι δεν εἴστε ἐσεῖς ποὺ λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς σας, τὸ ὁποῖο λαλεῖ ἐντὸς σας.» Καθὼς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ φωτίζει τὶς διάνοιες τῶν δούλων Του, ἡ ἀλήθεια θα

παρουσιάζεται με τη θεία της δύναμη και την πολύτιμη αξία της. Εκείνοι που απορρίπτουν την αλήθεια θα σταθούν για να κατηγορήσουν και να καταθλίψουν τους μαθητές. Αλλά μέσα σε απώλεια και παθήματα, ακόμη και μέχρι θανάτου, τα τέκνα του Κυρίου πρόκειται να φανερώσουν την πραότητα του θείου τους Υποδείγματος. Έτσι θα καταστεί ορατή η αντίθεση μεταξύ των οργάνων του Σατανά και των εκπροσώπων του Χριστού. Ο Σωτήρας θα υψωθεί ενώπιον των αρχόντων και του λαού.» Η Ζωή του Χριστού, 354.

Όπως και οι τρεις άξιοι άνδρες, ο Δανιήλ δεν ενδιαφερόταν για κανένα δώρο, ούτε είχε ανάγκη να προμελετήσει τι επρόκειτο να πει. Πολύ απλά παρουσίασε την ερμηνεία των «επτά καιρών», όπως είχε αποτυπωθεί στον τοίχο.

Θα συνεχίσουμε την ιστορία του Βαλτάσαρ στο επόμενο άρθρο.

«Εκείνοι που είναι άπιστοι στο έργο του Θεού στερούνται αρχών· τα κίνητρά τους δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να τους οδηγούν να επιλέγουν το ορθό υπό πάσας τας περιστάσεις. Οι δούλοι του Θεού οφείλουν να αισθάνονται πάντοτε ότι βρίσκονται υπό το βλέμμα του Κυρίου των. Εκείνος που παρακολουθούσε την ιερόσυλη εορτή του Βαλτάσαρ είναι παρών σε όλα τα ιδρύματά μας, στο λογιστήριο του εμπόρου, στο ιδιωτικό εργαστήριο· και η αναίμακτη χείρ καταγράφει εξίσου βεβαίως την αμέλειά σας, όπως κατέγραψε τη φοβερή κρίση του βλάσφημου βασιλέως. Η καταδίκη του Βαλτάσαρ εγράφη με λόγους πυρός: “Εξυγίσθης εν τη πλάστιγγι, και ευρέθης ελλιπής”· και εάν παραλείπετε να εκπληρώνετε τας υπό του Θεού δοθείσας υποχρεώσεις σας, η καταδίκη σας θα είναι η αυτή». Messages to Young People, 229.